

ΠΑΝΟΠΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΥΡΩΤΕΑ

Ἐνταῦθα ἐτησίᾳ Φράγ. 12.
 Ἐν τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι ἐτησίᾳ » 14.
 Διὰ τὰ δημόσ. ἢ δημοτ. γραφεῖα » 20.
 Ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἐν γένει ἐτησ. » 16.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΑΝΟΠΗΣ

παρὰ τὴν Δυτ. Ἐκκλησίαν.
 ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ
 ΔΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Διὰ τὰ δικαστικά ἔγγραφα ἐγγένει τὸν στίχον λεπτά 20.
 Διὰ διατριβάς, εἰδοποιήσεις κλπ. κατ' ἀποκοπὴν.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Δυνάμει τοῦ περὶ κυρώσεως τῆς μετα τῆς Ἑλληνικῆς ἀτμοπλοίας συμβάσεως κλπ. Νόμου, ἀπαγορεύεται πᾶσα ἐκδοσις εἰσιτηρίων ἐπιβατῶν ἐντὸς τοῦ ἀτμοπλοίου ἐπὶ ποινῇ 100—500 καὶ ἐν ὑποτροπῇ 500—1000 δραχμῶν. Κατὰ μείζονα δὲ λόγον θεωρεῖται ἀπηγορευμένη καὶ ἡ ἄνευ εἰσιτηρίων πληρωμὴ ναύλων ἐν τῷ ἀτμοπλοίῳ.

Ἐπομένως οἱ κύριοι ἐπιβάται ὅπως εἰσέλθωσιν εἰς τὸ ἀτμόπλοιο ὀφείλουσι νὰ ἐφοδιάζωνται μὲ εἰσιτήρια ἐκ τῶν Πρακτορείων· ἄλλως, δὲν θέλουσιν εἶσθαι δεκτοὶ δι' οἰονδήποτε λόγον.

Ἐν Σύρῳ, τὴν 29 Δεκεμβρίου 1880.

(Ἐκ τοῦ γραφείου τῆς Ἑλληνικῆς ἀτμοπλοίας.)

Δὲν θέλομεν νὰ παραδεχθῶμεν ὅτι ὁ ἀξιότιμος συντάκτης τῆς «Πατρίδος» ἀπαντῶν εἰς τὴν ἐν τῇ «Πανόπῃ» καταχωρισθεῖσαν διατριβὴν, ἣν ἐξ Ἀθηνῶν ἐλάβομεν, ἀπήντησεν ὅπως ἀπήντησεν, διότι ἐφρόνει ἢ φρονεῖ ὅτι ἡμεῖς καταχωρίσαντες αὐτὴν ἐπράξαμεν τοῦτο ἐπὶ προκλητικῷ σκοπῷ. Ἐπίσης δὲν θέλομεν νὰ παραδεχθῶμεν ἔτι ὅτι ὁ αὐτὸς συντάκτης, καταχωρίσας ἐν τῇ ἐφημερίδι τοῦ ἀπόσπασμα τῆς ἐφημερίδος ἡμῶν, περὶ Ἀμβροσίου Βαφιαδάκη πραγματευόμενον, ἐπράξε τοῦτο ὅπως ἐκθέσῃ ἡμᾶς εἰς τὴν ὀργὴν τοῦ αὐτοῦ Ἀμβροσίου, ἢ ὅπως ἀποδείξῃ ἡμᾶς ἀσυνεπεῖς πρὸς ὅσα τότε καταχωρίσαμεν ἐν τῇ «Πανόπῃ». Οὐδὲν δὲ τούτων θέλομεν νὰ παραδεχθῶμεν, διότι ἐξακολουθοῦμεν φρονούντες ὅτι καὶ μετὰ τοῦ συντάκτου τῆς «Πατρίδος» φιλίας ἔχομεν ἔτι τὰς σχέσεις καὶ ὑπὲρ τοῦ Ἀμβροσίου δὲν συνηγορήσαμεν οὐδέποτε. Ἦδη ἐπὶ τὰς ἀποδείξεις καὶ τὸ συμπέρασμα.

Α'.

Δὲν ἄγνοεῖ οὐδεὶς ὅτι μετὰ τὸ πέρας τῶν ἐκλογῶν ἡ «Πατρίς» ἐξηκολούθησεν ἐπιπίπτουσα σαρκαστικῶς μὲν κατὰ τοῦ Ἀμβροσίου Βαφιαδάκη ἐπιθετικῶς δὲ κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ του κ. Δ. Βαφιαδάκη. Ὁ πρῶτος τούτων παρὰ τὸ σύνηθες ἠθέλησε φαίνεται νὰ ἀπαντήσῃ, ὡς εἰκάζεται ἐκ τῆς διατριβῆς του, ἀλλὰ τὴν ἀπάντησιν ἀ-

νέθηκε εἰς τινὰ τῶν φίλων του, ὅστις οὐχὶ δεξιῶς ἡμύνατο, εἰς τραχύτητας καὶ προσωπικότητας περιπεσῶν. Τὴν ἀπάντησιν τοῦ ταύτην, διότι ἐδίδετο ῥητὴ παραγγελία νὰ καταχωρισθῇ ἐν τῇ «Πανόπῃ» ὑπεχρεώθημεν νὰ δεχθῶμεν ἐκ λόγων ἀβροφροσύνης, καὶ διότι δὲν ἦτο δίκαιον νὰ ἀρνηθῶμεν εἰς ἓνα συμπολίτην μας νὰ ὑπερασπίσῃ ἑαυτὸν κατὰ τόσων ἀδίκων καὶ σαρκαστικῶν ἐπιθέσεων ἐκ μέρους τῆς «Πατρίδος». Ἄλλ' ἐπειδὴ ὁ γράφων ἔνθεν μὲν ἐπετίθετο κατὰ τοῦ ἐπαγγειλαμένου τοῖς Ἐρμούπολίταις εὐημερίαν μέλλουσαν, προετάξαμεν τῆς διατριβῆς προλεγόμενα, ἀποδοκιμάζοντα τὰς προφητείας αὐτοῦ, διότι ἡμεῖς ἐξακολουθοῦμεν ἔχοντες τὴν πεποίθησιν ὅτι τὸ ζήτημα τῆς ἀτμοπλοικῆς ἐταιρίας θὰ λυθῇ κατὰ προσδοκίαν ἡμῶν καὶ οὐχὶ κατὰ τὰς προφητείας τοῦ διατριβογράφου. Ἐπειδὴ δὲ προσέτι προσωπικὴν ἐπεχείρει ἐπιθεσὶν κατὰ φίλου φίλης ἐφημερίδος συντάκτου, διότι καὶ οὗτος προσωπικῶς ἐπετέθη πρότερον κατὰ τοῦ ἀμυνομένου, προετρέψαμεν αὐτὸν νὰ παύσῃ τῶν τραχυτήτων καὶ τῶν προσωπικῶν ἐπιθέσεων, διότι ἀπόλλυσιν ὁ λόγος τὸ κύρος τῶν ἐπιδεικνυομένων πολιτικῶν ἀρετῶν καὶ ἄλλων σπανίων πλεονεκτημάτων τοῦ ἀπαντῶντος κατὰ τῶν κατ' αὐτοῦ ἐπιθέσεων τῆς «Πατρίδος».

Ἐκ τῶν εἰρημένων ἄρα καταφαίνεται ὅτι λόγοι μὲν ἀβροφροσύνης καὶ δημοσιογραφικοῦ καθήκοντος ὑπεχρέωσαν ἡμᾶς νὰ φιλοξενήσωμεν ἐν τῇ «Πανόπῃ» τὴν ἐν λόγῳ προκλητικὴν διατριβὴν, οὐχὶ δὲ καὶ λόγοι ἀφορμῆς πολέμου κατὰ τοῦ συντάκτου τῆς «Πατρίδος». Ὅπως δὲ μὴ παρεξηγηθῶμεν προετάξαμεν τῆς διατριβῆς ἐκείνης προλεγόμενα, προφανῶς δηλοῦντα ὅτι ἀπεδοκιμάσαμεν τὰ ἐν τῇ διατριβῇ γεγραμμένα.

Β'.

Ὁ ἀξιότιμος συντάκτης τῆς «Πατρίδος», καταχωρίσας ἀπόσπασμα τῆς ἐφημερίδος ἡμῶν, ἐκδοθὲν ἀπὸ τοῦ 1872 καὶ κατὰ τοῦ Ἀμβροσίου πραγματευόμενον, φρονοῦμεν ὅτι δὲν ἐπράξεν ἔργον διαγεγραμμένον ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς ἀβροφροσύνης καὶ τῆς εὐλικρινείας. Ἄλλ' ἔστω ἡμεῖς τῷ συγχωροῦμεν τὴν ἀνατύπωσιν τῆς ἰδιοκτησίας ἡμῶν. Ὅπως δὲ τὸν εὐχαριστήσωμεν πλεיותרον προστιθέμεθα καὶ τάδε· Ἐὰν ἐπράξε τοῦτο ὅπως ἐξερεθίσῃ τὸν κ. Ἀμβρόσιον ἢ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ καθ' ἡμῶν, τὸν διαβεβαιούμεν ὅτι, ὡς καὶ πολλοὶ ἄλλοι ματαιοπονοῦσι πρὸς τοῦτο, οὕτω καὶ αὐτὸς ἐματαιοπόνησεν. Ἐὰν δὲ ἐπετρέπετο ἡμῖν νὰ παραθέσωμεν ἐνταῦθα τοὺς λόγους

τούτους, θά τὸ ἐπράττομεν ἀμέσως. Ἄλλ' εἰθισμένοι νὰ μὴ περικυτολογῶμεν, καταλεπομεν αὐτοὺς νὰ νοηθῶσι παρὰ τῶν γινωσκόντων καλῶς αὐτοὺς, καὶ ἰδίως ὁ πρὸς τὸν ἀπαντῶμεν συντάκτης τῆς «Πατρίδος». Ἐὰν δὲ ἐπράξε τοῦτο ὅπως ἀποδείξῃ ἡμᾶς ἤδη ἀσυνεπείᾳ πρὸς ὅσα πρὸ δέκα ἐτῶν ἐδημοσιεύομεν περὶ Ἀμβροσίου Βαφιαδάκη, καὶ κατὰ τοῦτο ἐπλανήθη, ἀφοῦ ἀείποτε μᾶς διακρίνει ἡ παρρησία καὶ τὸ φιλόληθες. Διότι οὐδέποτε πιστεύομεν ἀνέγνωσεν ἐν τῇ «Πανόπῃ» οὐδεὶς, ὅτι ἡμεῖς συνηγορήσαμεν ἔκτοτε ὑπὲρ τοῦ κ. Ἀμβροσίου. Οὐχ ἦτοτον ἐπειδὴ εἶνε ἀδελφὸς τοῦ κ. Δημάρχου καὶ παρ' αὐτοῦ ὑπεστηρίζετο, εἶχομεν καθῆκον νὰ μὴ τὸν πολεμήσωμεν. Ὅστις δὲ φρονεῖ ὅτι δὲν ἔπρεπε νὰ συνδράμωμεν εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ τὸν κ. Ἀμβροσίου ἐκ καθήκοντος, οὗτος ἀπαιτεῖ παρ' ἡμῶν νὰ γείνωμεν ἀγνωμόνες. Ἄλλ' ἡ ἀγνωμοσύνη εἶνε ἡ ὑπάτη τῶν κακιῶν. Ἄρα ἠδίκησεν ἡ φίλη «Πατρὶς» τὴν «Πανόπην» ἢ τὸν συντάκτην αὐτῆς, ἐπὶ διπλῷ σκοπῷ τυμβωρυχίσασα τὰ ἀρχεῖα τοῦ τυπογραφείου τῆς καὶ ἔργα ἀλλοτρίας διανοίας δημοσιεύσασα. Τὸ διπλοῦν δὲ τοῦ σκοποῦ τῆς, ὡς ἡμεῖς τοῦλάχιστον νομίζομεν, ἦτο ἡ ῥῆξις μετὰ φίλων ἀδελφῶν καὶ ἡ κατάγνωσις ἀσυνεπείας κατὰ τοῦ συντάκτη τῆς «Πανόπης».

Γ'.

Ἦδη ἐπὶ τὸ συμπέρασμα: Ἐὰν ἡ «Πατρὶς» φρονῇ ὅτι κηρύξασα τὸν πόλεμον κατὰ τοῦ κ. Βαφιαδάκη καὶ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ (διότι καθ' ἡμῶν ἀπεδείχθη ὅτι δὲν ἔχει δικαίαν ἐπιθέσεως ἀφορμὴν) ἀρεστά πράττει τῷ ἀρχηγῷ τοῦ κόμματος τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ὅπως αὕτη τὸν ἀποκαλεῖ, τότε κάλλιστα πράττει καὶ εἶνε ἀξιώπαινος. Ἐὰν ὅμως ἡ διαγωγή τῆς αὕτη ἀπαρέσκεν τῷ τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἀρχηγῷ, τότε ἀλογίστεως ἐργάζεται καὶ τὸ κοινῇ ἐπιδιωκόμενον ὑπὸ πάντων συμφέρον τοῦ τόπου καταστρέφει. ἔχομεν δὲ ἀφορμὰς νὰ πιστεύωμεν, ὅτι μᾶλλον τὸ δεύτερον ἢ τὸ πρῶτον ἐπιδιώκη, ἂν ὄχι ἐν γνώσει τοῦλάχιστον ἐν ἀγνοίᾳ. Τοῦτο δὲ τὸ συμπεραίνομεν ἐκ τῶν ἐπομένων. Ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἀπαντες γινώσκομεν ὅτι περὶ πολλοῦ ἐποιεῖτο καὶ ποιεῖται τὴν φιλίαν τοῦ ἀξιοτίμου δημάρχου τῆς πόλεως ἡμῶν κ. Βαφιαδάκη, διότι ἐφρόνει καὶ φρονεῖ ὅτι ἡ σύμπραξις αὐτοῦ ὑπὲρ τῆς ἐπιχειρήσεως τῆς συστάσεως μεγάλης ἀτμοπλοϊκῆς ἐταιρίας ἐν Σύρῳ τῷ ἦτο καὶ τῷ εἶνε ἀναγκαιοτάτη. Ὡς ἐκ τούτου δὲ καὶ ἐπέμενε νὰ συμπαραλάβῃ ἐν τῷ ἀντιπολιτευομένῳ συνδυασμῷ ὡς μέλος οὐσιῶδες τὸν ἀδελφόν του Ἀμβρόσιον. Τὴν ἰδέαν δὲ ταύτην τοῦ ἀρχηγοῦ συνεμερίζετο καὶ αὐτὸς ὁ ἀξιώτιμος συντάκτης τῆς «Πατρίδος», ἥτις δὲν ἐπραγματοποιήθη ἐπὶ τέλους. Ἦδη ἐρωτῶμεν, ἔπαιζεν ἢ ἐσπούδαζεν ὁ εἰρημένος ἀρχηγὸς καὶ πάντες οἱ περὶ αὐτὸν, οἱ ὡς ἀξίον ἀντιπρόσωπον τῆς ἐπαρχίας τὸν κ. Ἀμβρόσιον θεωροῦντες καὶ περιζήτητον μέλος τρόπον τινὰ αὐτὸν ὑποδεικνύοντες; Ἐὰν τὸ πρῶτον παραδεχθῇ ἡ φίλη «Πατρὶς» τότε προφανῶς ἀποδεικνύει τὸν φίλον ἡμῶν καὶ ἀρχηγὸν τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἀνελικρινῆ! Ἐὰν δὲ τὸ δεύτερον, τότε αὕτη αὕτη περιπίπτει εἰς ἀσυνέπειαν καὶ ἀντίφασιν ὡς πρὸς τὸν Ἀμβρόσιον. Διότι ἀφοῦ ἐν τῷ συνδυασμῷ τῆς ἀντιπολιτεύσεως ὁ Ἀμβρόσιος ἐθεωρεῖτο σπουδαῖον πρόσωπον, σπουδαῖον θὰ ἦτο καὶ ἐν τῷ τῆς συμπολιτεύσεως. Διατὶ λοιπὸν θεωρεῖ τὸ αὐτὸ πρόσωπον καὶ σπουδαῖον ἅμα καὶ γελοῖον;

Θὰ περάνωμεν τὸν λόγον δι' ὀλίγων, τὰ ὁποῖα ἄς λάβωσιν ὑπὸ σφραγίσιν οἱ σφραγοῦντες καὶ οἱ εἰλικρινῶς

τὸν τόπον αὐτὸν ἀγαπῶντες. Ταῦτα δὲ εἶνε τὰ ἐξῆς: Ἐὰν ἀληθεύῃ ὅτι αἱ δύο πέτραι τοῦ μύλου συντελοῦσιν εἰς τὴν μεταποίησιν τοῦ σίτου εἰς ἄλευρον, θὰ ἀληθεύῃ καὶ οἱ δύο πολυηροὶ ἐπιχειρηματῆαι, Σκουλούδης καὶ Βαφιαδάκης, συνεργαζόμενοι καὶ συσχεπτόμενοι, εὐχερέστατα θὰ φέρωσιν εἰς πέρας τὸ περιπόθητον διὰ τὸν τόπον καὶ τὸν Ἑλληνισμόν ἀτμοπλοϊκὸν ζήτημα. Ἡμεῖς λοιπὸν ἀμφοτέρους τούτους ἀγαπῶντες καὶ ἐκτιμῶντες καὶ περὶ τῶν ἀληθῶν τοῦ τόπου συμφερόντων σκεπτόμενοι, ἐπιδιώκομεν καὶ πάλιν τὴν σύμπνοιαν καὶ τὴν ἀγάπην αὐτῶν, καὶ ὡς μηδαμινὰς θεωροῦμεν ἢ τὰς ἐπιθέσεις τῶν ἀτμοπλοϊκῶν ἢ τὰς παύσεις καὶ τὰς καταδιώξεις τῶν φίλων τῶν πολιτευομένων. Ὅσοι δὲ φρονοῦσιν ὅτι τὸ μέγα τοῦτο ἔργον ἐπιτυγχάνεται καὶ ἄνευ τῆς συμπράξεως τοῦ κ. Βαφιαδάκη, εὐχῆς μὲν ἔργον εἶνε νὰ μὴ ψευσθῶσι τῶν ἑαυτῶν προσδοκιῶν· ἐὰν ὅμως ἐν μέλλοντι χρόνῳ ἀποδειχθῇ ὅτι ἡ ἐπιχειρήσις ἀπέτυχε, διότι ἀπρητεῖτο πρὸς τοῦτο καὶ ἡ σύμπραξις τοῦ κ. Βαφιαδάκη, ὁ τόπος δικαίως μὲν θὰ κατακραυγάζῃ κατ' αὐτοῦ, ὡς παραιτίου τῆς ἀποτυχίας, ἀλλὰ καὶ δὲν πρέπει νὰ λησμονήσῃ ὅτι πρὸς ἀποτυχίαν τῆς ἐπιχειρήσεως εἰργάσθησαν καὶ ἐκεῖνοι, οἵτινες σαρκαστικῶς καὶ φιλοσκωμῶνως ἐπιτιθέμενοι κατὰ τοῦ κ. Βαφιαδάκη καὶ τοῦ αὐταδέλφου του κ. Ἀμβροσίου καὶ ἔλαιον ἀντὶ ὕδατος ἐπὶ τῆς ἀνημμένης πυρᾶς ἐπιχέοντες, ἐπράχονον τὰ πράγματα καὶ ἐπήγαγον ῥῆγμα βαθύ μετὰ τῶν δύο κεφαλαίουχων καὶ μεγαλεπήθων τῆς Σύρου ἐπιχειρηματιῶν, τοῦ κ. Βαφιαδάκη καὶ τοῦ κ. Σκουλούδη, ὧν εἷς οὐχὶ λελογισμένως ἐργαζόμενος καὶ τὴν ῥῆξιν ἐπιτείνων εἶνε καὶ ὁ φίλος συντάκτης τῆς «Πατρίδος», ὅστις ἄς ἦνε βέβαιος ὅτι φερόμενος ὡς φέρεται πρὸς τὸν παλαιὸν φίλον του κ. Δ. Βαφιαδάκην, ὅσα καὶ ἂν ἔχη δίκαια, οὔτε γενναίως φέρεται οὔτε προσηγορικῶς.

Ἐλπίζομεν ὅτι ἡ φίλη συνάδελφος «Πατρὶς» ἐὰν ἔχη σκοπὸν οὐκ ἀζητητῆ μετ' ἡμῶν, θὰ συζητήσῃ μετὰ τῆς δεούσης ἀδρότητος. Ἐὰν ὅμως φρονῇ ὅτι σκαιῶς φερόμενη πρὸς ἡμᾶς θὰ μᾶς ἐξαναγκάσῃ νὰ τὴν μιμηθῶμεν σφόδρα πλανᾶται, διότι ὁ σκοπὸς ἡμῶν εἶνε εἰρηνοποιὸς καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸν τόπον μας, διότι ἐκ τῆς εἰρήνης καὶ τῆς ὁμονοίας προσδοκᾶται ἡ κατόρθωσις τῶν μεγάλων ἔργων ἐν ταῖς παραμοναῖς τῶν ὁποίων εὐρισκόμεθα καὶ χάριν τῶν ὁποίων ποιούμεθα ἐκκλησιν εἰς τὴν φρόνησιν τῆς πόλεως, εἰς τὴν νοημοσύνην καὶ φιλοπατρίαν τοῦ συντάκτη τῆς φίλης «Πατρίδος» καὶ εἰς τὴν συνέσιν τῶν ἀξιοτίμων ἀνδρῶν, κ. κ. Σκουλούδη καὶ Βαφιαδάκη.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΔΙΑΦΟΡΟΙ

Ἡ σύστασις καὶ γ'. Ἑλληνικοῦ Σχολείου κατὰ τὴν συνοικίαν Νεαπόλεως ὑψηγορεύθη πρὸ ἐτῶν δύο ὑπὸ τῆς ἀνάγκης τῆς ἀραιώσεως τῶν συνωθουμένων μαθητῶν ἐν τοῖς δύο ὑπάρχουσιν Ἑλλήν. Σχολείοις. Φρονοῦμεν ὅτι μόνον διότι ἡ σύστασις συνέπεσε νὰ γείνη κατὰ τὰς παραμονὰς τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν, διὰ τοῦτο καὶ ἐχαριτηρίσθη ὡς προῖόν φατριασμοῦ καὶ σκοπὸς ἄγρας ψήφων. Ἄλλως, ὑπὸ τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ γενικοῦ καλοῦ ἐξεταζομένη ἡ πράξις αὕτη τῆς Κυβερνήσεως εἶναι καὶ λυσιτελὴς τῇ ἐκπαιδεύσει τῆς νεολαίας καὶ ἀξιώπαινος. Εἶναι δὲ τοιαύτη, διότι ὅσον ὀλιγώτεροι μαθηταὶ διδάσκονται παρὰ τινος διδασκάλου, τόσω καρποφορύτερα ἀποβαίνει ἡ διδασκαλία καὶ ἀπονωτέρα ἢ τούτων ἐπιβλεψίς. Διὰ τοῦς λόγους τούτους διαφωνοῦμεν πρὸς τοὺς φρο-

νούντας ότι ή σύστασις καί τρίτου Έλλ. Σχολείου έν τή ήμετέρα πόλει είνε γεγονός έκ ψροθηρευτικῶν λόγων καί ούχι έκ λόγων ανάγκης τῆς πόλεως προκληθέν.

— Μετά μακράν πάροδον χρόνου ό κ. Σούτσος έμνήσθη νά δημοσιεύσῃ έν τῇ «Πατρίδι» ότι αυτός δέν συνετελεσεν εἰς τήν παύσιν ἡμῶν. Έν τῷ παρόντι δέν ἐπιχειροῦμεν ἀπάντησιν εἰς τοῦτο, διότι διατελοῦμεν ὑπό ἀνάγκησιν κατ' ἔγκλησιν αὐτοῦ τοῦ ἀγαπητοῦ μας κουμπάρου, καί δέν ἐπιθυμοῦμεν νά χαρακτηρισθῇ αὐτῇ σκοπὸν ἔχουσα νά ἐπιρρεάσῃ τήν κρίσιν τῶν κυρίων δικαστῶν. Ὅταν ὅμως αὕτη περαιωθῇ, τότε ό κ. Σούτσος θά συνειδῇ ότι δέν ἔπρεπε νά κατενέγκῃ καθ' ἡμῶν καί τέταρτον κτύπημα πρὸς τὰ τρία ἤδη γνωστά ἡμῖν έκ τῆς χειρός του φιλοφρονήματα. Διὰ τοῦτο ἄ: λάβῃ ὑπομονήν καί θά ἔχῃ προσεχῶς ἀπάντησιν.

— Τὸ ἀΧρηματιστήριον ἐκδίδεται παρ' ἀνδρὸς φίλου καί τῶν χριστιανικῶν ἀρετῶν ἐγκρατοῦς. Ἡ ἐπίθεσις του κατὰ τοῦ κλήρου διότι κατὰ τὰς ἡμέρας τοῦ ἁγιασμοῦ ἠργυρολόγουν, ὑπὸ τὴν ἔποψιν μὲν τοῦ ὀρθοῦ καί τοῦ κανονικοῦ δικαίου εἶνε ἀναμφισβήτητος, ὑπὸ τὴν ἔποψιν ὅμως τῆς ἀνάγκης εἶνε τραχεῖα καί σκληρά. Καί ό Δαεῖδ πεινάσας ποτέ ἔφαγε τοὺς ἄρτους τῆς προθέσεως, καί τοῦτο οὐκ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς ἁμαρτίαν. Τί λοιπὸν θά πράξωσιν οἱ οἰκογενειάρχαι κληρικοὶ ἂν μὴ διὰ τῆς ἐπαιτείας καί τῶν ἀπὸ πολλοῦ χρόνου καθιερωμένων έν τῇ ἱερατείᾳ ἐκτρόπων μέσων ἐπιζητήσωσιν τὸν ἄρτον τῶν τέκνων των; Ὁ καιρὸς καθ' ὃν οἱ λίθοι μετεβάλλοντο εἰς ἄρτους καί τὸ μάννα καί αἱ ὄρυγες ἔτρεφον έν τῇ ἐρήμῳ τοὺς ἐκλεκτοὺς τοῦ Ἰσραὴλ παρῆλθεν ἀνεπιστρεπτεῖ. Ἐχει τὴν δύναμιν ό κ. Καλαποδόπουλος νά ἐπαναφέρῃ τοὺς χρόνους ἐκείνους; βεβαίως οὐχί. Διὰ τί λοιπὸν ἐπιτίθεται κατὰ τῶν ἀναιτίων παραλείπων τοὺς αἰτίους τῆς τοιαύτης τοῦ κλήρου καταπτώσεως; Ἴσως διότι στερεῖται τόλμης καί θάρρους. Ἄλλ' ὅστις τοιαύτων ὄπλων στερεῖται, ἄς μὴ πληγῶνῃ τὰς καρδίας ἀτυχοῦντων καί παρεωραμένων κληρικῶν.

— Συνεπεῖα ἀποφάσεως τῆς έν Ἀλεξανδρείᾳ κεντρικῆς διεμβύσεως τῶν ταχυδρομικῶν ἀτμοπλοίων «Κεδῖβι» ἀπὸ σήμερον παύουσιν ὀριστικῶς αἱ εἰς Σύρον προσεγγίσεις τῶν Αἰγυπτιακῶν ἀτμοπλοίων, διατηρουμένης μόνον τῆς γραμμῆς τοῦ Πειραιῶς χάριν τῆς μεταξύ Ἑλλάδος, Τουρκίας καί Αἰγύπτου συγκοινωνίας. Τὸ ἐμπόριον καί ἡ ἐργατικὴ τάξις προσέτι δὲ καί οἱ έκ τῶν νήσων συγκοινωνίας σπουδαίως βλάπτονται έκ τῆς διακοπῆς τῆς ταχυδρομικῆς ταύτης συγκοινωνίας. Ἐὰν ἡ ἡμετέρα ἑλληνικὴ ἀτμοπλοικὴ ἐταιρεία εἴχεν ἡδῆ ἀρκούντα ἀτμόπλοια, ἡδύνατο ἀμέσως νά κρατήσῃ τὰς γραμμὰς ταύτας, αἰτίνες οὐχί εὐκαταφρονήτους προσόδους ἐμελλον νά πορίσῃσι τῇ ἐταιρείᾳ. Οὐχ ἦττον δημοσιογραφικὸν καθῆκον ἐκπληροῦμεν ἐκφράζοντες τὴν λύπην ἡμῶν, διότι διὰ τῆς ἄρσεως τοῦ πρακτορείου τῆς Αἰγυπτιακῆς ἐταιρείας στερούμεθα τοῦ πράκτορος αὐτῆς κ. Κ. Ἐκνοπουλίδου, νέου ἐντίμου καί εὐπροσηγόρου, προστάτου δὲ πολυμελοῦς πατρικῆς οἰκογενείας, καί ὅστις διαμένων ἐνταῦθα ἡγαπᾶτο καί ἐτιμᾶτο παρ' ἀπάσης τῆς πόλεως διὰ τὴν καλὴν συμπεριφορὰν του καί τοὺς πρὸς ὄλους εὐγενεῖς του τρόπους.

— Τηλεγραφικῶς ἀγγέλλει τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐσωτερικῶν ότι ἡ Ἀστυνομία τοῦ Δήμου Κερκυραίων ἀνεκάλυψε κίβδηλα ἑλληνικὰ νομίσματα παλαιὰ καί νέα, καί ότι καταγίνεται ἡ αὐτὴ ἀστυνομία πρὸς ἀνακάλυψιν τῶν κίβδηλοποιῶν.

— Ἀστυνομικὸν δελτίον. — Τὴν 11ην Ἰανουαρίου ε. ε. κλέπται εἰσελθόντες εἰς τὴν έν τῇ συνοικίᾳ Νεαπόλεως οἰκίαν τοῦ ἐφημερίου τοῦ Ἀγίου Δημητρίου Γεωργίου Σκουλούδη, διὰ τοῦ παραθύρου ἀνοικτοῦ μείναντος, τῷ ἀφῆρσαν

βαλάντιον μὲ δραχ. πεντακοσίας έκ διαφόρων νομισμάτων. Οἱ διαπράξαντες τὴν κλοπὴν δέν συνελήφθησαν ἔτι. — Ἀσυνειδητὸς τις καί ἀναίδης Ἑρμουπολίτης ἀποπλανήσας ἐξασπυρὸς κοράσιον καί ἀσελγήσας ἐπ' αὐτοῦ κατηγγέλη τῇ Ἀστυνομίᾳ, ἥτις μετὰ προηγουμένην ἰατρικὴν αὐτοψίαν συλλαβοῦσα τὸν δράστην παρέδωκεν εἰς τὰς χεῖρας τῆς δικαιοσύνης.

— Χθὲς ἀπώλεσεν ἐξ ἀπροσεξίας ό Δήμαρχος τῆς πόλεως ἡμῶν κ. Δ. Βαφιαδάκης 82 ὀμολογίας τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς, ἄς ὅμως ό εὐρὼν μετὰ δύο ὥρας προσελθὼν παρέδωκεν εἰς τὸν ἴδιον, λίαν εὐγενῶς προσενεχθεῖς. Τὴν πράξιν τοῦ συμπολίτου ἡμῶν τούτου ἀρκούντως γενναίαν καί ἀξιωματικὴν ἐπαινοῦμεν δημοσίᾳ.

— Εὐχαρίστως ἀναγγέλλομεν τοὺς ἀραβῶνας τῆς διὰ πολλῶν προτερημάτων κεκοσμημένης δεσποινίδος κυρίας Ἀσπασίας Ἰωάν. Δικαγοιάννη, μετὰ τοῦ ἀξιολόγου νέου κ. Γεωργίου Α. Ἀνδριάνα, πλοιάρχου τοῦ Ἑλλήν. ἀτμοπλοίου «Ζωνῆς Χρυσοβελώνης». Τοῖς μεμνηστευμένοις εὐχόμεθα ταχεῖαν στέψιν.

Γ. Κ. Κ.

— Διὰ τοῦ ἀπὸ 30 Δεκεμβρίου π. ε. Β. διατάγματος ἐγένετο δεκτὴ ἡ έκ τῆς ὑπηρεσίας παραίτησις τοῦ παρὰ τοῖς έν Σύρῳ δικαστηρίοις δικηγόρου κ. Ἰωάννου Στεκούλη.

— Κατ' αὐτὰς ἐτελέσθησαν έν Παρκίᾳ τῆς Πάρου οἱ ἀραβῶνες τῆς πολυβελγίτρου καί σευνῆς καί ὑπὸ πλείστων ἄλλων ἀρετῶν πεπροικισμένης νάνιδος κυρίας Μαρίας Κωνσταντίνου Κυπαρίσσου, μετὰ τοῦ ἀξιολογωτάτου νέου κ. Γεωργίου Βιτσάρη. Τοῖς μεμνηστευμένοις εὐχόμεθα αἰσίαν στέψιν.

Γ. Κ. Κ.

— Μανθάνομεν, γράφει ἡ «Νέα Ἐφημερίς», ότι συνέστη ἐπιτροπὴ πανελληνίου ἐράνου διὰ τὴν ἀνέγερσιν ἀνδριάντος τοῦ έν Ἀθῆναις Ἀ βασιλέως τῆς Ἑλλάδος, τοῦ ἀειμνήστου Ὀθωνος.

Ἐπικροτοῦντες τὸν εὐγενῆ τούτον σκοπὸν τὸν ὁποῖον καί τοι βραδέως, συνησθάνθη ὅμως ἐπὶ τέλους ἡ ἑλληνικὴ κοινωνία, εὐχόμεθα ταχίστην τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἐθνικοῦ τούτου ἔργου. Πεποίθαμεν δὲ ότι οἱ ἀπανταχοῦ Ἕλληνες θέλουσι σπεύσει πρὸς ἀρωγὴν ἔργου, ὅπερ εἶνε ἄλλως τε καθῆκον πρὸς τὴν ἀγαθὴν μνήμην τοῦ ἀτυχοῦς ἐκείνου βασιλέως.

— Γράφουσιν έκ Γυθείου εἰς τὸ «Ἐθνικὸν Πνεῦμα» ότι «προσωμαίσθη εἰς τὸν λιμένα μας γολέτα έκ Χίου ὀρμημένη, ἔχουσα συντετριμμένον τὸ ἄνω μέρος τῆς πρύμνης. Ἐξετάσαντες τοὺς έν τῷ πλοίῳ διηγήθησαν ἡμῖν δακρυρροοῦντες ότι, περιπλέοντες μεταξύ Ὑδρας καί Σπετσῶν τὴν νύκτα τῆς δευτέρας πρὸς τὴν Τρίτην, προσεβλήθη τὸ ἄκρον τοῦ πλοίου ὑπὸ δυνατοῦ ἀνεμοστροβίλου ὅστις ἀφῆρπασεν έν ἀκαρεῖ τὸ καμαρὶ τῆς πρύμνης ὁμοῦ μὲ τὸν πλοίαρχον Ἠλίαν Λαίμον ὅστις ἐγένετο ἀφαντος ὁ δὲ ἰδιοκτῆτης τοῦ πλοίου κτυπηθεῖς κατὰ τὴν στιγμὴν ἐκείνην ἐξέπνευσε παράτα, ὅπου μεταφερθεῖς ἐπὶ τοῦ πλοίου ἐνταῦθα ἐκηδεύθη προχθὲς μεθ' ὄλης τῆς ἐκκλησιαστικῆς παρατάξεως.»

— Οἱ ἀμερικανοὶ ἰατροὶ ἤρξαντο χρησιμοποιοῦντες ἐνταῖς ἐργασίαις των τὰς ταχυδρομικὰς περιστράς. Ἐν ταῖς ἐπαρχίαις τῆς Νέας Ὑόρκης καί τῆς Πενσυλβανίας ἀφίνοσι παρὰ τοῖς φαρμακοποιοῖς ταχυδρομικὰς περισεράς, δι' ὧν οὗτοι εἰδοποιοῦσι τὸν ἰατρὸν έν σοβαραῖς περιστάσεσιν ἢ έν περιπτώσει αἰφνηδίου ἀσθενείας. Καί οἱ φαρμακοποιοὶ δὲ ἀποστέλλουσιν διὰ τῶν ταχέων τούτων ἀγγελιαφόρων τὰ δελτία περὶ τῆς καταστάσεως τοῦ ἀσθενοῦς έν κρίσιμοις περιστάσεσι, βεβαιοῦται δὲ ότι πολλάκις ἡ ταχυδρομικὴ περιστρά ἐσώσε τὸν ἀσθενῆ ἀπὸ τοῦ θανάτου.

